

Џон Роналд Руел Толкин

„Све о чему ми имамо да одлучимо јесте шта да чинимо са временом које нам је дато.“

Џон Толкин

Џон Толкин је рођен **3.јануара 1892.** у Блумфонтејну, у Јужној Африци. Био је универзитетски професор староенглеског и енглеског језика и књижевности на Оксфорду, филолог и књижевник. оснивач новог жанра у савременој књижевности, назван „епска фантастика“.

Аутор је прозних дела „Хобит“, „Господар прстенова“, „Силмарилион“ (збирка легенди света који је назвао Средња земља), новела, песама, кратких прича и књижевне критике о средњевековним и савременијим еповима и јунацима. У научном смислу, Толкин је заслужан за **Речник енглеског језика** из 1922.године и обиман опус текстова посвећених старим и изумрлим језицима, пре свега старонордијским и исландским дијалектима. Од детињства је знао латински, а све језике који су га занимали учио је са великим занимањем. Сматра се оснивачем савремене упоредне лингвистике, а његово велико знање и љубав према језицима у потпуности се огледа у његовом делу, јер је у Хобиту, Господару прстенова и Силмарилиону измислио језике народа који насељавају Средњу Земљу. Његово дело инспирисало је сликаре, музичаре, драматурге и друге уметнике, а екранизација Господара прстенова у режији Питера Џексона освојила је седамнаест награда „Оскар“.

Толкин је као студент учествовао на ратиштима Првог светског рата, где му је погинуло много пријатеља, што га је учврстило у његовим мировним ставовима. Са вољеном женом Едит имао је четворо деце, којима је причао приче пред спавање а од тих прича касније је настало књижевно дело Хобит или Тамо и опет натраг. Два Толкинова сина учествовала су и у Другом светском рату одакле су се срећно вратила. До краја живота Толкин је увек био против рата, уништења шума и загађења природе, па је значајан и за еколошке покрете.

У књижевности свом снагом се залаже за сарадњу међу људима, борбу добра против зла, највише етичке вредности, истичући у сваком тренутку како амбиција зачас поведе људе лошим путем.

Поштован, награђиван, превођен и цитиран, Толкин је проживео дуг и плодан живот, уз све невоље и радости, да би се придружио на скромном гробљу вољеној Едит која га је инспирисала за његове изванредне женске ликове, пре свега Лутјену Тинувјелу, Вилењакињу која је заволела смртног човека Берена и одрекла се бесмртности свог народа. Умро је у Оксфорду где је провео најплодније стваралачке дане, крајем лета 1973. године.

Текст написала:

Гордана Перуновић Фијат,
новинарка и списатељица